PROCEDURA ORGANIZACJI POMOCY PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNEJ

W ZESPOLE SZKÓŁ EKONOMICZNO-OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH

WE WROCŁAWIU

Podstawa prawna:

- Rozporządzenie MEN z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz.U. z 2023r.poz.2572Dz.U.z 2024 poz.438 oraz Dz.U.z 2025 poz.778);

- Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U z dnia 5 września 2023r., poz. 1798);

- Statut Zespołu Szkół Ekonomiczno –Ogólnokształcących we Wrocławiu

Informacje ogólne:

1. Korzystanie z pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole jest dobrowolne i nieodpłatne.
2. Pomoc psychologiczno - pedagogiczną organizuje dyrektor szkoły.
3. Pomoc psychologiczno - pedagogiczna udzielana uczniowi polega na rozpoznawaniu i zaspokajaniu jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych, ucznia i czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w szkole, w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym. Potrzeba objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną w szkole wynika w szczególności:

- z niepełnosprawności;
- z niedostosowania społecznego;

- z zagrożenia niedostosowaniem społecznym;
- ze szczególnych uzdolnień;
- ze specyficznych trudności w uczeniu się;
- z zaburzeń komunikacji językowej;
- z choroby przewlekłej;
- z sytuacji kryzysowych lub traumatycznych;
- z niepowodzeń edukacyjnych;
- z zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi;
- z trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.

4. Pomoc psychologiczno - pedagogiczna udzielana rodzicom uczniów i nauczycielom polega na wspieraniu rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych w celu zwiększania efektywności pomocy psychologiczno - pedagogicznej dla uczniów.

5. Pomocy psychologiczno - pedagogicznej udzielają uczniom nauczyciele,wychowawcy grup wychowawczych oraz specjaliści wykonujący szkole zadania z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej, w szczególności psycholodzy, pedagodzy, pedagodzy specjalni, doradcy zawodowi i terapeuci pedagogiczni, zwani dalej "specjalistami".

6. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest organizowana i udzielana we współpracy z:

- ✓ rodzicami uczniów;
- ✓ poradniami psychologiczno - pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi, zwanymi dalej "poradniami";
- ✓ placówkami doskonalenia nauczycieli;
- ✓ innymi szkołami i placówkami;
- ✓ organizacjami pozarządowymi oraz innymi instytucjami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.

7. Pomoc psychologiczno - pedagogiczna jest udzielana z inicjatywy:

   - ✓ ucznia;
   - ✓ rodziców ucznia;
   - ✓ dyrektora szkoły;

- ✓ nauczyciela, wychowawcy grupy wychowawczej lub specjalisty, prowadzących zajęcia z uczniem;
- ✓ pielęgniarki środowiska nauczania i wychowania lub higienistki szkolnej;
- ✓ poradni;
- ✓ asystenta edukacji romskiej;
- ✓ pomocy nauczyciela;
- ✓ pracownika socjalnego;
- ✓ asystenta rodziny;
- ✓ kuratora sądowego;
- ✓ organizacji pozarządowej, innej instytucji lub podmiotu działających na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.

8. W szkole pomoc psychologiczno - pedagogiczna jest udzielana w trakcie bieżącej pracy z uczniem oraz przez zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów, a także w formie:

- ✓ zajęć rozwijających uzdolnienia;
- ✓ zajęć rozwijających umiejętności uczenia się;
- ✓ zajęć specjalistycznych:korekcyjno-kompensacyjnych, rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne ;
- ✓ zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu ;
- ✓ zindywidualizowanej ścieżki kształcenia ;
- ✓ porad i konsultacji;
- ✓ warsztatów.

9. W szkole pomoc psychologiczno-pedagoggiczna jest udzielana rodzicom uczniów i nauczycielom w formie porad, konsultacji, warsztatów i szkoleń.

10. Dyrektor szkoły organizuje wspomaganie szkoły w zakresie realizacji zadań z zakresu pomocy psychologiczno- pedagogicznej polegające na zaplanowaniu i przeprowadzeniu działań mających na celu poprawę jakości udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

11. Zindywidualizowana ścieżka kształcenia jest organizowana dla uczniów, którzy mogą uczęszczać do szkoły, ale ze względu na trudności w funkcjonowaniu wynikające w szczególności ze stanu zdrowia nie mogą realizować wszystkich zajęć edukacyjnych

wspólnie z oddziałem szkolnym i wymagają dostosowania organizacji i procesu nauczania do ich specjalnych potrzeb edukacyjnych.

12. Zindywidualizowana ścieżka kształcenia obejmuje wszystkie zajęcia edukacyjne, które są realizowane:
1) wspólnie z oddziałem szkolnym oraz
2) indywidualnie z uczniem.
13. Objęcie ucznia zindywidualizowaną ścieżką kształcenia wymaga opinii publicznej poradni, z której wynika potrzeba objęcia ucznia pomocą w tej formie.

14. Do wniosku o wydanie opinii, dołącza się dokumentację określającą:
1) trudności w funkcjonowaniu ucznia w szkole;
2) w przypadku ucznia obejmowanego zindywidualizowaną ścieżką kształcenia ze względu na stan zdrowia – także wpływ przebiegu choroby na funkcjonowanie ucznia w szkole oraz ograniczenia w zakresie możliwości udziału ucznia w zajęciach edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym;
3) w przypadku ucznia uczęszczającego do szkoły – także opinię nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem, o funkcjonowaniu ucznia w szkole.

15. Przed wydaniem opinii, publiczna poradnia we współpracy ze szkołą oraz rodzicami ucznia albo pełnoletnim uczniem przeprowadza analizę funkcjonowania ucznia uwzględniającą efekty udzielanej dotychczas przez szkołę pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

15a W opinii, o której wyżej mowa poradnia wskazuje :

1) zakres, w jakim uczeń nie może brać udziału w zajęciach edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym;
2) okres objęcia ucznia zindywidualizowaną ścieżką, nie dłuższy jednak niż rok szkolny;
3) działania , jakie powinny być podjęte w celu usunięcia barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu szkoły.

16. Uczeń objęty zindywidualizowaną ścieżką kształcenia realizuje w danej szkole programy nauczania, z dostosowaniem metod i form ich realizacji do jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych, w szczególności potrzeb wynikających ze stanu zdrowia.

17. Na wniosek rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia dyrektor szkoły ustala, z uwzględnieniem opinii poradni, tygodniowy wymiar godzin zajęć edukacyjnych realizowanych indywidualnie z uczniem, uwzględniając konieczność realizacji przez ucznia podstawy programowej kształcenia ogólnego .

18. Nauczyciele prowadzący zajęcia z uczniem objętym zindywidualizowaną ścieżką kształcenia podejmują działania ukierunkowane na poprawę funkcjonowania ucznia w szkole.

19. Zindywidualizowanej ścieżki kształcenia nie organizuje się dla:
1) uczniów objętych kształceniem specjalnym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 127ust.19pkt2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016-Prawo oświatowe;
2) uczniów objętych indywidualnym nauczaniem zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 127ust.20 ustawy.

20. Zajęcia rozwijające uzdolnienia, zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się oraz zajęcia specjalistyczne prowadzą nauczyciele, wychowawcy grup wychowawczych i specjaliści posiadający kwalifikacje odpowiednie do rodzaju zajęć.

20a. Zajęcia ww. prowadzi się przy wykorzystaniu aktywizujących metod pracy.

21.Zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu uzupełniają działania szkoły w zakresie doradztwa zawodowego.

22.Porady, konsultacje, warsztaty i szkolenia prowadzą nauczyciele, wychowawcy grup wychowawczych i specjaliści.

23. Do zadań nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i specjalistów w szkole należy w szczególności:
1) rozpoznawanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów;
2) określanie mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów;
3) rozpoznawanie przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie uczniów i ich uczestnictwo w życiu szkoły ;

4) podejmowanie działań sprzyjających rozwojowi kompetencji oraz potencjału uczniów w celu podnoszenia efektywności uczenia się i poprawy ich funkcjonowania;
5) współpraca z poradnią w procesie diagnostycznym i postdiagnostycznym, w szczególności w zakresie oceny funkcjonowania uczniów, barier i ograniczeń w środowisku utrudniających funkcjonowanie uczniów i ich uczestnictwo w życiu szkoły oraz efektów działań podejmowanych w celu poprawy funkcjonowania ucznia oraz planowania dalszych działań.

24. Nauczyciele, wychowawcy grup wychowawczych oraz specjaliści w szkole prowadzą w szczególności:
1) obserwację pedagogiczną w trakcie bieżącej pracy z uczniami mającą na celu rozpoznanie u uczniów:
a) trudności w uczeniu się, a także potencjału ucznia i jego zainteresowań,
b) szczególnych uzdolnień;
2) wspomaganie uczniów w wyborze kierunku kształcenia i zawodu w trakcie bieżącej pracy z uczniami.

25. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną, nauczyciel, wychowawca grupy wychowawczej lub specjalista niezwłocznie udzielają uczniowi tej pomocy w trakcie bieżącej pracy z uczniem i informują o tym:
1) w przypadku szkoły – wychowawcę klasy.

26. Wychowawca klasy, informuje innych nauczycieli lub specjalistów o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną w trakcie ich bieżącej pracy z uczniem, jeżeli stwierdzą taką potrzebę, oraz we współpracy z nauczycielami lub specjalistami planuje i koordynuje pomoc psychologiczno-pedagogiczną w ramach zintegrowanych działań nauczycieli i specjalistów oraz bieżącej pracy z uczniem.

27. W przypadku stwierdzenia przez wychowawcę klasy, że konieczne jest objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną w formach wyżej wymienionych, dyrektor szkoły, ustala formy udzielania tej pomocy, okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane. Przy ustalaniu wymiaru poszczególnych form udzielania uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej uwzględnia się wymiar godzin ustalony dla poszczególnych form udzielania uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Wymiar godzin poszczególnych form udzielania uczniom pomocy

psychologiczno-pedagogicznej, o których mowa ustala dyrektor szkoły, biorąc pod uwagę wszystkie godziny, które w danym roku szkolnym mogą być przeznaczone na realizację tych form.

28. Wychowawca klasy oraz nauczyciele lub specjaliści, planując udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej, współpracują z rodzicami ucznia albo pełnoletnim uczniem oraz, w zależności od potrzeb, z innymi podmiotami.

29. W przypadku uczniów objętych pomocą psychologiczno-pedagogiczną specjaliści udzielający uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej wspierają nauczycieli obowiązkowych zajęć edukacyjnych w dostosowaniu sposobów i metod pracy do możliwości psychofizycznych ucznia.

30. Nauczyciele i specjaliści udzielający pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniowi w formach, o których mowa wcześniej oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

31. W przypadku gdy uczeń był objęty pomocą psychologiczno-pedagogiczną w szkole , odpowiednio wychowawca klasy , planując udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej, uwzględnia wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

32. W przypadku gdy z wniosków, wynika, że mimo udzielanej uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole nie następuje poprawa funkcjonowania ucznia w szkole, dyrektor szkoły , za zgodą rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia, występuje do publicznej poradni z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia.

33. Wniosek o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia, zawiera informacje o:

1) rozpoznanych indywidualnych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych, możliwościach psychofizycznych ucznia oraz potencjale rozwojowym ucznia;

2) występujących trudnościach w funkcjonowaniu ucznia w szkole lub szczególnych uzdolnieniach ucznia

3) działaniach podjętych przez nauczycieli, wychowawców i specjalistów w celu

poprawy funkcjonowania ucznia w szkole, formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniowi w szkole , okresie ich udzielania oraz efektach podjętych działań i udzielanej pomocy;

4) wnioskach dotyczących dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

34. Zalecenia te stosuje się odpowiednio do uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania lub opinię poradni, z tym że przy planowaniu udzielania uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej uwzględnia się także zalecenia zawarte w orzeczeniu lub opinii.

35. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego planowanie i koordynowanie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w tym ustalenia form oraz okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane jest zadaniem zespołu uczącego. Zespołem tym kieruje pedagog specjalny wraz z wychowawcą danej klasy do której uczęszcza uczeń.

36. O ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, dyrektor szkoły, niezwłocznie informuje pisemnie, w sposób przyjęty w danej szkole, rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia.

37.Nauczyciele, wychowawcy i specjaliści udzielający uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej prowadzą dokumentację zgodnie z przepisami .

38.O potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną informuje się rodziców ucznia lub pełnoletniego ucznia.

.

SZCZEGÓŁOWA PROCEDURA ORGANIZOWANIA POMOCY:

I DOTYCZY UCZNIÓW OBJĘTYCH KSZTAŁCENIEM SPECJALNYM:

1. Dla ucznia posiadającego: orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego dyrektor tworzy zespół i powołuje koordynatora(pedagog specjalny i wychowawca danego zespołu) niezwłocznie po otrzymaniu orzeczenia (data wpływu orzeczenia do szkoły).

Program opracowuje zespół, który tworzą nauczyciele i specjaliści, prowadzący zajęcia z uczniem. **Do zadań** członków zespołu należy oczywiście **opracowanie IPET-u**, ale również **udział w obligatoryjnych spotkaniach zespołu**, które odbywają się w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku szkolnym (koniec 1 i 2 okresu).

Rodzice ucznia mają prawo uczestniczyć w spotkaniach zespołu, a także w opracowaniu i modyfikacji programu oraz dokonywaniu wielospecjalistycznych ocen. Obowiązkiem pedagoga specjalnego/wychowawcy klasy jest zawiadamianie rodziców o terminie każdego spotkania zespołu poprzez dziennik elektroniczny i możliwości uczestniczenia w tym spotkaniu. Ponadto pedagog specjalny jest odpowiedzialny za przekazanie rodzicom ucznia kopii wielospecjalistycznej oceny oraz indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego.

2. Dla każdego ucznia, który posiada orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, opracowuje się w szkole **indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny (IPET)**, na podstawie wcześniej przeprowadzonej wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia. Program opracowuje się na okres, na jaki zostało wydane orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego w terminie:

1) **do dnia 30 września roku szkolnego**, w którym uczeń rozpoczyna od początku roku szkolnego kształcenie, albo

2) **30 dni od dnia złożenia** w szkole orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego.

3. Formy i okres udzielania uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, są uwzględniane w indywidualnym programie edukacyjno - terapeutycznym (IPET).

4. Zespół w indywidualnym programie edukacyjno-terapeutycznym (IPET) opracowanym dla ucznia uwzględnia wnioski, zawarte w dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej szkoły.
5. O ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy psychologiczno - pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, dyrektor szkoły niezwłocznie informuje pisemnie rodziców ucznia lub pełnoletniego ucznia.
6. Nauczyciele uczący ww. ucznia zapisują swoje uwagi, spostrzeżenia o pracy ucznia w dzienniku elektronicznym Librus w Moduły w specjalne potrzeby edukacyjne ucznia.
7. Indywidualne Programy Edukacyjno-Terapeutyczne są przechowywane w miejscu wyznaczonym przez dyrektora szkoły – to jest gabinecie pedagoga specjalnego (z zachowaniem bezpieczeństwa dokumentacji).
8. Po ukończeniu przez ucznia szkoły lub w przypadku przejścia ucznia do innej szkoły IPET pozostaje w dokumentacji szkoły w ustalonym przez dyrektora miejscu.

II DOTYCZY UCZNIÓW NIEOBJĘTYCH KSZTAŁCENIEM SPECJALNYM

1. Wychowawca klasy, jeżeli stwierdzi potrzebę udzielenia uczniowi pomocy psychologiczno - pedagogicznej, informuje innych nauczycieli lub specjalistów o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno - pedagogiczną w trakcie ich bieżącej pracy z uczniem.
2. W przypadku stwierdzenia przez nauczyciela lub specjalistę, że uczeń wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną, niezwłocznie udziela on uczniowi tej pomocy i jednocześnie informuje o tym wychowawcę klasy.
3. Wychowawca informuje dyrektora szkoły o objęciu ucznia pomocą psychologiczno - pedagogiczną.
4. O potrzebie objęcie ucznia pomocą psychologiczno - pedagogiczną szkoła informuje pisemnie rodziców ucznia lub pełnoletniego ucznia.
5. Wychowawca wraz z pedagogiem planuje i koordynuje udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla ucznia, proponuje formy udzielanej uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej, okres ich udzielania oraz wskazuje wymiar godzin, w którym poszczególne formy mogą być realizowane. Odbywa się to w konsultacji z rodzicami ucznia lub pełnoletnim uczniem oraz – w zależności od potrzeb – z innymi nauczycielami i specjalistami, prowadzącymi zajęcia z uczniem, poradnią.

6. Dyrektor szkoły w porozumieniu z wychowawcą/pedagogiem szkolnym określa formy udzielania uczniowi pomocy psychologiczno - pedagogicznej ustalając wymiar godzin dla danego ucznia, biorąc pod uwagę wszystkie godziny, które w danym roku szkolnym mogą być przeznaczone na realizację tych form.
7. O ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy psychologiczno -pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, dyrektor szkoły niezwłocznie informuje pisemnie rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia, zgodnie z przyjętą w szkole procedurą.
8. W przypadku, gdy uczeń był objęty pomocą psychologiczno - pedagogiczną, wychowawca klasy/dyrektor szkoły planując udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno - pedagogicznej, uwzględnia wnioski dotyczące dalszej pracy z uczniem, zawarte w dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej szkoły.
9. Dyrektor szkoły w indywidualnych przypadkach może wyznaczyć inną osobę, której zadaniem będzie planowanie i koordynowanie udzielania pomocy psychologiczno - pedagogicznej uczniom.
10. Dokumentowanie udzielania pomocy:
- wychowawca i nauczyciele prowadzą wykaz pracy z uczniem objętym pomocą psychologiczno – pedagogiczną (zaznaczają obecność w trakcie konsultacji i innych) oraz przeprowadzają ewaluację – ocenę postępów i wnioski dotyczące dalszej pracy(co najmniej 2 razy na koniec 1i 2 okresu).

III DOTYCZY UCZNIÓW POSIADAJĄCYCH OPINIE Z PORADNI PSYCHOLOGICZNO - PEDAGOGICZNEJ

1. W Zespole Szkół Ekonomiczno-Ogólnokształcących dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się uniemożliwiające sprostanie wymaganiom następuje na podstawie opinii publicznej poradni psychologiczno – pedagogicznej; w tym publicznej poradni specyficznej a także niepublicznej poradni psychologiczno – pedagogicznej, z jednego, kilku lub wszystkich przedmiotów objętych programem nauczania na poszczególnych etapach kształcenia. Nauczyciel jest obowiązany dostosować wymagania edukacyjne wobec ucznia niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych (okresowych) ocen klasyfikacyjnych

z obowiązkowych i dodatkowych zajęć edukacyjnych, wynikających z realizowanego przez siebie programu nauczania.

2. W przypadku opinii poradni PP wnioskującej o dostosowanie wymagań edukacyjnych omówionych podanie skierowane jest do dyrektora szkoły i w załączeniu zawiera opinię poradni psychologiczno – pedagogicznej (kserokopia). Brak opinii uniemożliwia pozytywne rozpatrzenie podania.

3. Wobec uczniów, którzy złożyli opinię, orzeczenie przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego, wymagania edukacyjne opracowane przez nauczycieli obowiązują od rozpoczęcia roku szkolnego.

4. Wobec uczniów, którzy złożą opinię, orzeczenia w każdym innym terminie w danym roku szkolnym, wymagania edukacyjne opracowane przez nauczycieli będą obowiązywały nie wcześniej niż w ciągu 30 dni od momentu złożenia podania.

5. Opinia poradni PP składana jest w sekretariacie uczniowskim, gdzie zostaje zaopatrzona pieczęcią z datą wpływu a następnie kopia przekazywana jest do pedagoga szkolnego/psychologa szkolnego celem rozpatrzenia zakresu dostosowania wymagań edukacyjnych. Następnie pedagog i psycholog szkolny przekazują Decyzję o zakresie dostosowania wymagań do Dyrektora.

6. Po pozytywnym zaopiniowaniu przez dyrektora Decyzja pozostaje w dokumentacji szkolnej ucznia, a kopię otrzymuje rodzic/pełnoletni uczeń i wychowawca klasy, który odnotowuje to w dzienniku lekcyjnym oraz zaznacza objęcie ucznia PPP .

6a. Wychowawca danej klasy zaznacza wszystkich uczniów objętych PPP w dzienniku elektronicznym Librus w MODUŁY w SPECJALNE POTRZEBY EDUKACYJNE. (tam nauczyciele uczący dany zespół umieszczają swoje uwagi o pracy uczniów objętychPPP)

7. Decyzja może zostać zmieniona lub cofnięta na podstawie podania rodzica lub wychowawcy, który wcześniej o nią wystąpił w każdym czasie, jak również w przypadku zmiany treści opinii poradni PP. Dostosowanie wymagań edukacyjnych obowiązuje na okres kształcenia zgodnie z decyzją poradni PP i okresem ważności opinii (zazwyczaj opinia jest ważna na cały cykl kształcenia).

8. Wychowawca klasy w terminie 7 dni od daty otrzymania Decyzji informuje o tym fakcie nauczycieli uczących tych przedmiotów, z których uczeń powinien mieć dostosowanie wymagań edukacyjnych.

9. Nauczyciel ma obowiązek zapoznać się z opinią/orzeczeniem poradni psychologiczno - pedagogiczną i zastosować w pracy z uczniem wskazania do pracy zawarte w opinii/orzeczeniu z Poradni PP oraz poinformować ucznia o wymaganiach edukacyjnych.

10. Uczniów z opinią o dysleksji, zgodnie z zaleceniami poradni psychologiczno – pedagogicznej zobowiązuje się do pracy własnej lub udziału w zajęciach dla uczniów dyslektycznych.

11. Dyrektor **na wniosek rodziców albo pełnoletniego ucznia oraz na podstawie opinii publicznej poradni** psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z których wynika potrzeba zwolnienia z nauki tego języka zwalnia, z nauki drugiego języka obcego nowożytnego do końca danego etapu edukacyjnego ucznia z uszkodzeniem słuchu, z głęboką dysleksją rozwojową, z afazją, z niepełnosprawnościami sprzężonymi lub z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera. Zwolnienie dotyczy etapu edukacyjnego.

KAŻDY NAUCZYCIEL NA POCZĄTKU ROKU SZKOLNEGO ZAPOZNAJE UCZNIÓW Z ZASADAMI WEWNĄTRZSZKOLNEGO OCENIANIA Z POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW W TYM Z ZASADAMI DOTYCZĄCYMI UCZNIÓW OBJĘTYCH PPP.

(zasady umieszczone na stronie internetowej szkoły)

Dostosowanie wymagań edukacyjnych przykłady:

W przeciwieństwie do obniżenia wymagań jest to zastosowanie takich kryteriów egzekwowania wiedzy i umiejętności, które uwzględniają możliwości i ograniczenia (dysfunkcje i mocne strony) rozwoju i funkcjonowania ucznia. Sprowadza się to do obniżenia wymagań w pewnych zakresach, np. ortografii natomiast w innych wymagania powinny być zwiększone, np. samodzielna praca ze słownikiem (autokorekta)

Dysleksja:

- Wydłużenie czasu wykonania zadania (np. praca pisemna, kartkówka, sprawdzian)
- Nie wywoływanie nagle do odpowiedzi ustnych (stworzenie możliwości do przygotowanie się)
- Podczas samodzielnej pracy ucznia upewnienie się czy rozumie polecenie i instrukcję

- Stosować wzmocnienia pozytywne (stwarzać okazję do przeżywania sukcesów na forum klasy)
- Nagradzać za wytrwałość
- Wdrażanie samokontroli i autokorekty – samodzielne sprawdzanie przez ucznia prac po napisaniu (poprawność orograficzna itd.)
- Realizowanie dodatkowych ćwiczeń w domu
- Częstsze odpytywanie (z mniejszej partii materiału)
- Powinny dominować odpowiedzi ustne i testowa forma sprawdzianów
- Uczeń powinien siedzieć w pierwszej ławce (obserwowany przez nauczyciela)
- Starać się uaktywniać ucznia podczas lekcji
- Należy doceniać wkład i wysiłek ucznia
- Mobilizować do podejmowania wysiłku intelektualnego
- Możliwość z korzystania z tekstu w trakcie słuchanie ze zrozumieniem na języku obcym

Dysortografia:

Zamiast oceny za ortografię - ocena za samodzielną pracę ucznia, dostarczenie potwierdzenia, wyników samodzielnej pracy nad poprawą błędów ortograficznych

- Nie ocenianie prac pisemnych pod względem poprawności ortograficznej jedynie treści i kompozycji (docenienie bogatego słownictwa ucznia)
- Na językach obcych głównie należy zwracać uwagę na poprawną wymowę i konwersację (mogą pojawiać się trudności w zapamiętywaniu pisowni i wymowy)

Dysgrafia:

- Nie ocenianie poziomu graficznego prac pisemnych
- Zezwolenie na przygotowanie prac pisemnych z pomocą komputera
- Zachęcać do pisania drukowanymi literami

- Zastąpienie prac pisemnych odpowiedziami ustnymi
- Wydłużyć czas na przepisywanie notatek
- Stworzyć system pomocy w klasie
- Systematycznie kontrolować zeszyt ucznia

Dyskalkulia:

- Upewnienie się czy uczeń rozumie treść zadania, udzielenie dodatkowego wyjaśnienia
- Zobrazowanie graficzne treści
- Zezwolenie na wykonywanie wybranym przez ucznia sposobem
- Zezwolenie na użycie kalkulatora prostego/tablic matematycznych
- Częstsze odpytywanie (mniejsza partia materiału)
- Podpowiadanie brakujących słów (terminów) podczas odpowiedzi ustnych przygotowywanie dobrych jakościowo materiałów powierzonych uczniowi w trakcie sprawdzianów pisemnych (czytelne rysunki, odpowiednia ilość miejsca na obliczenia)
- Przy ocenie zadań matematycznych nie należy brać pod uwagę drobnych błędów obliczeniowych